

Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ ποῦ τις λέγων· **τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;**

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον.

Νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου. Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Διότι ἐὰν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθηκε δι' ἀγγέλων, εἶχε κύρος καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν ἀνταπόδοσιν, πῶς θὰ ξεφύγωμεν ἡμεῖς, ἐὰν δείξωμεν ἀμέλειαν διὰ μίαν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; Ἡ σωτηρία αὕτη ἄρχισε νὰ κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριον, ἔπειτα μᾶς ἐβεβαιώθηκε ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὴν ἄκουσαν, καὶ ὁ Θεὸς προσέθετε τὴν μαρτυρίαν του μὲ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ μὲ διάφορα θαύματα καὶ μὲ διαμοιρασμὸν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σύμφωνα μὲ τὴν θέλησίν του.

Διότι ὁ Θεὸς δὲν ὑπέταξε εἰς ἀγγέλους τὸν μέλλοντα κόσμον, διὰ τὸν ὁποῖον μιλάμε. Διαβεβαίωσε τοῦτο ἕνας ποῦ λέγει κάπου, **Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ τὸν θυμᾶσαι, ἢ τί εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὥστε νὰ τὸν προσέχη;**

Τὸν ἔκαμες δι' ὀλίγον χρόνον κατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, μὲ δόξαν καὶ τιμὴν τὸν ἐστεφάνωσες καὶ τὸν ἔκανες κυρίαρχον τῶν ἔργων σου. Ὅλα τὰ ὑπέταξες κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Ἀφοῦ λοιπὸν ὑπέταξε ὅλα εἰς αὐτόν, δὲν ἄφησε τίποτα ἀνυπότακτον εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ τώρα δὲν βλέπομεν ἀκόμη νὰ ἔχουν ὅλα ὑποταχθῆ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Βλέπομεν ὅμως τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἔγινε δι' ὀλίγον χρόνον κατώτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, διὰ νὰ γευθῆ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θάνατον διὰ κάθε ἄνθρωπον, νὰ εἶναι στεφανωμένος μὲ δόξα καὶ τιμὴν, λόγῳ τοῦ παθήματος τοῦ θανάτου. Διότι ἦτο πρέπον δι' αὐτόν, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν τὰ πάντα, προκειμένου νὰ φέρῃ πολλοὺς υἱοὺς εἰς τὴν δόξαν, νὰ κάνῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωρητίας των τέλειον διὰ τῶν παθημάτων.